

Дар баъзе расонаҳои хабарии ифротӣ рӯзҳои охир иттилоъ дар бораи доир гардидани гирдихамоии созмони ба ном “Кумитаи шаҳрвандии начоти гаравгонҳо ва зиндониёни сиёсӣ” (дар асл ТТЭ ХНИ) паҳн гардид. Албатта маълум аст, ки дар Тоҷикистон гаравгонҳо ва зиндониёни сиёсӣ нестанд. Роҳбарият ва фаъолони ТТЭ ХНИ якҷанд нафар ҳаммаслаҳои худро, ки чиноятҳои мудхӣш содир кардаанд, “зиндониёни сиёсӣ” меноманд. Ин амали онҳо ҳам хандавоар ва ҳам хеле манфур аст.

Яке аз фаъолони нахзатӣ Сайидюнус Бурхонов, ки дар зери домани охундҳои шиъамазҳаб пинхон шуда, ҳамчун олоти таблиғотии онҳо фаъолият дорад, иқдомҳои шаҳрвандони Тоҷикистонро дар баробари амалҳои ин чинояткорон ачибу ғариб ва стихиявӣ меҳисобад. Аммо маълум аст, ки амалҳои игвогаронаи нахзатиҳо дар Аврупо, масалан ташкили гирдихамоӣ дар назди Сафоратхонаи Тоҷикистон сохта ва бар зидди манфиатҳои миллӣ ташкилшуда мебошад. Аммо иқдомҳои ки дар Душанбе руҳ медиханд, масалан ошуб дар назди Сафоратхонаи Олмон ё намояндагии САҲА сохтаю ташкилшуда нестанд, балки худҷушанд ва аз ҳамин сабаб дар назари Сайидюнус барин нахзатиҳои худбохта ва ба ғуломи неруҳои бадхои хориҷӣ табдилёфта ачиб менамоянд. Масалан, стихиявӣ будани амалҳои шаҳрвандони Тоҷикистонро дар муқобили намояндагии САҲА маҳз баста нашудани он исбот мекунад. Яъне ғуруҳи сокинони кишвар, ки аз дастгирӣ ёфтани террористони нахзатӣ аз сӯи САҲА ба ҳаш омада буданд, баста шудани онро талаб карданд, аммо Ҳукумат аз ин амал худдорӣ кард.

Сайидюнус бо палидӣ ва нобакорӣ махсус ҳамватанони худро, ки дар муқобили душманони нахзатӣ террорист ва даҳолати неруҳои хориҷӣ садо баланд мекунанд, аҳмак меномад. Аммо магар ҳудаф аҳмак нест, ки сар зери домани охундҳои шиъамазҳаб пинхон кардаасту ба хоҷири манфиати моддии шахсӣ ватану миллаташро таҳкиру тавҳин мекунад?

Ачиб аст, ки Сайидюнус ва ҳаммаслақонаш доир гардидани гирдихамоихоро дар Аврупо амали мукаррарӣ меҳисобанд, лекин чунин иқдомро дар Тоҷикистон ачибу ғариб унвон менамоянд. Ин амалҳои нахзатиҳост, ки аз аввал муташаккилона ва бо дастури хоҷағони хориҷиашон сурат мегиранд. Аммо дар Душанбе чунин иқдомот танҳо стихиявӣ буда метавонанд ва аз ҷониби қасе ташқил қарда нашудаанд. Бинобар ин ҳоло маълум нест, ки амали мардуми аз бедодғарихои нахзатиҳо ба ҳашм омада дар шакли гирдихамоӣ сурат мегирад ё ошуб.

Сайидюнус чунин ақидае дорад, ки ғӯё як мансабдори олмонӣ бошад ва ба манфиати он кишвар менависад. Манфиати Тоҷикистонро тамоман сарфи назар қардааст, ки хиёнаткор буданашро бори дигар собит месозад. Аз давлатдорҳои олмонӣ як чизи ғавқулода ва таъсиринопазир сохтани Сайидюнус нодуруст аст. Онҳо ҳам инсонанд ва албатта бояд дарқ кунанд, ки дастгирии нахзатиҳои террорист амали нодуруст аст. Албатта баргузориҳои рохпаймоӣ доир гардидани гирдихамоӣ дар Аврупо ва дилҳох кишвари ҷаҳон амали маъмулӣ аст, вале ба шарте ки онро террористҳои мисли ТТЭ ХНИ ташқил нақарда бошанд.

Мо мутмаин ҳастем, ки мақомоти Олмон ҳам оқибат террористу чинояткор будани рохбарону ғавқолони ТТЭ ХНИ-ро меғаҳманду барои дастгир қардану ба Тоҷикистон интиқол додани онҳо мусоидат менамоянд, то дар назди қонун барои амалҳои ҳуд ҷавоб диҳанд.

Парвизи Мирзо, д.Лаби Чари н.Тавилдара

